A°. 1841. N°. 104.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —

ZONDAG 30 MEI.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Uit hoofde van het *Pinksterfeest* wordt er aanstaanden Dingsdag geene Courant uitgegeven.

Over de ware drijfveren dergenen die zich met staatszaken bemoeijen.

Als er van politische personen wordt gesproken, hoort men veelal vragen: zijn zijne bedoelingen wel opregt? Hij noemt zich constitutionneel, vrijzinnig; is hij het waarlijk? Hij pleit voor de regten des volks, voor de belangen des lands; doch was het innige overtuiging die hem daartoe opriep: spoorden eerzucht of haat of wraakzucht hem niet aan, om zich onder de constitutionnele vanen te scharen, om de kleuren te voeren van vrijzinnigheid?

En als er dan niet kan worden bevestigd: ja, waarlijk; het is hem alleen te doen om de stellingen die hij voorstaat te zien zegevieren; noch eerzucht, noch haat spoorde hem aan, — dan ziet men niet alleen het publiek, maar ook de zeer weinige bevoegden meerendeels huiverig en mistrouwig jegens zoodanigen man. Dit mistrouwen schijnt, staatkundig, ongegrond.

Hoe veel mannen toch zijn er in een land, die zuivere deugd en politische overtuiging met groote kunde paren! Twee of drie misschien. Daarbij, wat raakt het de natie of der staatslieden deugden stammen uit hunnen aard, of die wat men noemt uit zuiveren bodem spruiten? Ja, indien het gold hen innig te achten, te bewonderen, indien het op de moraliteit der handeling aankwam; — doch waar het slechts om derzelver nut te doen is, nog eens wat raakt u dan de bron waaruit het frissche water vloeit? — Als er voor 's menschen regten, voor 's volks eer, voor 's lands welvaart moet worden gehandeld, — wat raakt het u dan of een vertegenwoordiger, een minister, een vorst, uit overtuiging handelt dan wel uit eerzucht, uit haat? — Meer waarborg meent gij bij de overtuiging te vinden? — Erbarmelijke menschenkenner, bij hoe velen vindt gij overtuiging? bij hoe weinigen vindt gij geen eerzucht, geen haat? Wat oordeelt gij mede van menschen en zaken, gij die niet weet dat overtuiging duizendmaal weifelt, voor duizend verleidingen zwicht! Maar beproef eens of het ook zoo ligt valt, eerzucht haar doel, wraakzucht haar offer op te doen geven? Zoo gij zeker rekenen wilt, ga op der menschen zwakheden, op hunne hartstogten af; niet op hunne deugd. Deugden zijn glas, maar hartstogten zijn ijzer; zoo zij u bedrogen, het was omdat gij ze niet te behandelen wist.

Gij zaagt den eerzuchtigen afvallig; 't was uwe schuld; hadt gij nevens den afval de schande geplaatst, hij ware niet afgevallen. Maar omdat gij den eenmaal bewierookten naam toch bleeft bewierooken; omdat gij laf genoeg waart ook den apostaat te vereeren; omdat gij den eenmaal verkozenen bleeft herkiezen, hoe nietig hij zich ook toonde, — daarom viel hij af. Omdat hij voor een lint of een titel, voor posten aan zijne domme zonen, zich verkoopende, geene verachting, geene bespotting, geen schimp van u had te vreezen; omdat gij hem toch zoudt laten wat gij hem eenmaal gaaft, — daarom viel hij u of wel zijn stelsel af. Daarom was hij »bescheiden", daarom »vertrouwde" hij. Maar vervolg hem met uwe verachting en spot zoo hij ontrouw wordt aan zijn stelsel; laat hem daarvoor zelfs in het graf geene vrijplaats vinden; doodt zijn' naam in den tijd en de toekomst, — en wees dan gerust dat men niet meer voor titels onder vreemde vanen dienen zal.

Wanneer gij u bedrogen vondt in menschen, — en hoe vaak geschiedde dit niet! — het was omdat gij uwe berekeningen op hunne deugden of vermeende deugden hadt gebouwd. Gij zeidet: hij zal dit doen, omdat de deugd zulks medebrengt; en gij zaagt u steeds bedrogen. Maar spoor den heerschenden hartstogt op in den mensch, vraag dan wat brengt die hartstogt mede, en besluit veilig dat hij zóó handelen zal.

'T is waar, dat de Nederlanders niet hartstogtelijk zijn, en dat er in het land onzer vaderen zeer weinig bevrediging van eerzucht is te vinden; — maar er zijn er dan toch nog altijd hier en daar die uit willen steken, die geroemd willen zijn; men vindt er hier en daar eenen, die zich wil wreken over krenking, die, met liefde vervuld voor een stelsel, een ander stelsel kan haten; zoodanige mannen zijn veel waard in eene constitutionele regering, als hunne kunde hunnen hartstogt wapenen geeft: opent hun den weg om dien te bevredigen, op eene wijze, die voor het land niet anders dan nuttig kan zijn.

Wanneer gij er een voor 's lands regten en welvaart ziet strijden, zoo maak uwe ondersteuning niet afhankelijk van de vraag: wat riep hem op tot den strijd? — De vraag zij slechts: beantwoorden zijne politische handelingen aan zijne politische woorden? houdt hij wat hij beloofde? Daarop komt het aan.

Blind te vertrouwen behoort gij nooit of niemand. Maar zoo ver gij vertrouwen moet, zoo ver gij wapenen moet stellen in een anders handen, om voor u te strijden, geef ze bij voorkeur aan hem bij wien gij eerzucht of haat of wraakzucht vermoedt. Is het u te doen om een stelsel te zien vallen, neem bij voorkeur den man die dat stelsel haat. Wilt gij een persoon verwijderd zien wiens invloed u verderfelijk schijnt, plaats tegenover hem een man van talent en eer, die zich aan hem wil wreken. Zoo zult gij uw verlangen veel spoediger zien bevredigd, dan wanneer gij de hulp verwachttet van mannen waarin gij de zoogenaamde goede bedoelingen en overtuiging zocht.

En steeds *te vergeefs* zocht, waarschijnlijk; want hij die wezenlijke overtuiging, ware onafhankelijkheid, echte politische deugd bezit, zal gewoonlijk hebben versmaad er op te roemen, versmaad iets te verzekeren hetwelk hij regt had te vorderen dat men van hem gelooven zou, totdat het tegendeel ware bewezen. Een energiek en onafhankelijk karakter zal steeds zeggen: waarom ik een vaandel heb genomen, het raakt u niet; hoe ik het voere, dat slechts gaat u aan.

—

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Van de Turksche grens, *15 mei.* Volgens berigten uit Belgrado, is er plan den zetel der Servische regering weder naar Belgrado te verleggen, waar vorst *Michael* dagelijks verwacht wordt, hoewel de inwoners van Kragujevatz eenige bedenkingen daartegen geopperd hebben.

— Brieven uit Nissa zeggen, dat het gebrek aan levensmiddelen aldaar steeds meer gevoeld wordt en een hongersnood te vreezen is. De postweg naar Konstantinopel is, wel is waar, vrij, maar betrouwt zich niemand op denzelven zonder een sterk geleide, ten minste voor de streek van Nizza naar Alexinezze; overigens wil men nu berigt hebben, dat zich de onlusten werkelijk naar Romanië uitgebreid hebben; niet ver van Bitoglia zou het tusschen de Turken en Christenen tot vreesselijke schermutselingen gekomen zijn, waarbij de eersten veel menschen verloren hebben.

— Volgens in Konstantinopel ontvangen berigten uit Candia zou het getal der insurgenten aldaar tot 16000 aangegroeid zijn, en vreest men, dat de concessiën van de Porte te laat zullen komen. Op dezelfde wijze schijnt de Turksche regering de bergbewoners in Syrië, die tot de herovering van dit land zoo veel bijgedragen hebben, zich tegen te maken, terwijl zij nog altijd draalt, hun die belooningen toe te staan, waarop zij meenen billijke aanspraak te hebben. Maar het is gemakkelijker in te zien waar het hapert, dan bij de groote geldverlegenheid deze fout uit den weg te ruimen. De financiële nood van de Porte stijgt van dag tot dag, en toch is er nog niet gedacht aan de schadeloosstelling der vereenigde mogendheden voor de oorlogskosten.

ZWEDEN.

Stockholm, *14 mei.* Het is nu der commissie van herziening bij den rijksdag werkelijk gelukt, het daarheen te brengen, dat de beslissing der vraag over de vertegenwoordiging aan de versterkte commissie is te beurt gevallen. Gelijk bekend is, werd het door de commissie ingediende ontwerp slechts door den boerenstand aangenomen, door de drie andere standen verworpen. Niettegenstaande dit, meende de commissie dat de boerenstand het regt had, het door denzelven goedgekeurde ontwerp tegen de meening der drie andere standen aan het oordeel der versterkte commissie te onderwerpen. Eene onduidelijkheid in den letter der grondwet diende tot voorwendsel, en de toegevendheid der drie standen maakte het geldig. Alzoo werd der versterkte commissie opgedragen, met het regt der gezamenlijke rijksstanden de gezegde vraag op te lossen. Deze versterkte commissie, uit 20 leden van iederen stand, te zamen 80, bestaande, is echter sedert het begin van den rijksdag zoo zamengesteld, dat de heftigste leden der oppositie uit alle standen daar vereenigd zijn. De uitslag kan derhalve niet twijfelachtig zijn. Heden voormiddag is de versterkte commissie vergaderd, en heeft met 44 tegen 35 stemmen beslist, dat het door den boerenstand aangenomen ontwerp van vertegenwoordiging, benevens meer andere door de commissie voorgeslagene en door drie standen verworpene veel beteekenende veranderingen in de grondwet, tot den volgenden rijksdag zal rusten, om dan grondwettelijk behandeld te worden.

(*Allgem. Zeit.*)

DUITSCHLAND.

Leipzig, *21 mei.* Onze thans geëindigde paaschmis is op geene wijze bijzonder goed uitgevallen, en heeft

overal klagten verwekt, waaraan tevens de harde winter dezes jaars mede schuld is. Van de Bucharester kooplieden, die onze missen gewoonlijk bezoeken, zijn bijna de helft, dus zoo wat twintig, weggebleven. De opstand in Bulgarië heeft de meesten teruggehouden te komen. Uit Focszany, Philippopel en Macedonië was er niet een daar. Velen werden ook door groote verliezen en bankroeten verhinderd ditmaal onze handelsplaats te bezoeken, en hunne verbindtenissen alhier te vervullen. Ja de gevolgen dezer verliezen bedreigen zelfs onze aanstaande Michielsmis; en valt de Atheensche hoofdmis, die in juli plaats heeft, ongunstig uit, zoo zullen wij ook in september weinig Grieken bij ons zien.

Mainz, 23 *mei*. Van de twee badschepen, welke hier in den Rijn naast elkander liggen en zeer druk bezocht worden, zonk gisteren avond het eene zoo plotselijk, dat de personen van beiderlei kunne, welke juist in de badkuipen zaten, naauwelijks zoo veel tijd hadden, hun leven te redden, terwijl zij in het hemd, en, naar men zegt, velen naakt, uit de badvertrekken stormden en op de nabij gelegen schepen vlugten moesten. Het badschip zelf zonk snel met de kleederen der badenden en al wat er zich nog op bevond naar den grond. Gelukkig zijn hier geen menschen bij omgekomen. Naauwelijks had zich de tijding van dit voorval in de stad verspreid, of duizenden inwoners stroomden naar den oever van den Rijn, om zich persoonlijk te overtuigen, velen ook, om hunne bloedverwanten op te zoeken, welke zij wisten, dat in het bad waren. Zoo veel men heeft kunnen vernemen, is dit ongeluk niet door uitwendig geweld of stormweder ontstaan, maar men vermoedt, dat het onderste ruim — daar dit schip reeds zeer oud moet zijn — plotselijk gebarsten en daardoor gezonken is. De in het werk gestelde pogingen om het schip weder boven water te krijgen zijn reeds heden gelukt. Het is te hopen dat dit geval aanleiding zal geven, dat de policie een strenger toezigt op dergelijke openlijke inrigtingen zal uitoefenen en ieder voorjaar door eene commissie van zaakkundigen de badschepen zal laten onderzoeken, en dan eerst de concessie tot opening voor het publiek zal verleenen, wanneer dit zonder gevaar kan geschieden. Mogten alle ondernemers van bad-inrigtingen op groote rivieren door dit voorval voorzigtig gemaakt zijn! (*Didasc.*)

ENGELAND.

Londen, 26 *mei*. Wat de groote binnenlandsche aangelegenheid betreft, de hoofdleider der Tories in het Lagerhuis, sir *R. Peel*, heeft zijn voorstel tegen morgen avond aangekondigd om het Huis te doen verklaren, » dat Harer Majesteits *ministers niet genoegzaam het* » *vertrouwen van het Lagerhuis genieten*, om die » maatregelen in hetzelve door te zetten, welke zij van » wezenlijk belang voor 's lands welzijn achten; en dat, » ingeval zij in hunne betrekkingen aanbleven, onder » zulke omstandigheden, zulks strijdig is met den geest » der staatsregeling.

Naauwelijks was de aankondiging van dit voorstel geschied, of een langdurig en uitbundig gejuich ging van de banken der Tories op, terwijl de ministeriële leden een doodsch stilzwijgen in acht namen. De bladen der Tories hopen op eene beteekenende zege; onpartijdigen gelooven nogtans, dat, indien zij al de meerderheid mogten bekomen, deze zeer klein zal zijn. Vergeefs poogden nogtans de Whigs, na het voorstel gehoord te hebben, de behandeling van hetzelve tot den 4den juni te verschuiven.

— Het door kapitein *Almeida* nopens den *President* verklaarde wordt als eene vergissing aangemerkt.

FRANKRIJK.

Parijs, 26 *mei*. Gisteren en heden heeft het getuigenverhoor in de zaak van *Darmès* voor het hof der pairs voortgeduurd. Het hof heeft de verklaringen eener menigte getuigen gehoord, welke echter geenerlei nieuw licht over de zaak verspreid hebben.

— In eenen door *la France*, zoo dat blad zegt uit Londen ontvangen, doch naar ons oordeel Place de la Bourse geschreven brief, wordt beweerd, dat de contemporaine, verbolgen over de benaming van faussaire, welke het Fransche ministerie haar doet geven, heeft besloten in Frankrijk eene aanklagt te doen van eerschending en laster, en dat zij heeft aangeboden de oorspronkelijke brieven over te zenden aan eenen vertrouwden persoon, die dezelve alsdan in een openbaar geregtelijk onderzoek zoude vertoonen.

Binnenlandsche berigten.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van 27 mei.

In de zitting der van heden is ingekomen een geschrift van den heer *A. D. Meyer*, van Amsterdam, die eenige bedenkingen voordragt over de tegenwoordige inrigting der loterijen. — Verzending aan de commissie.

Vervolgens zijn de beraadslagingen gehouden over het ontwerp van wet, nopens de onteigening ten algemeenen nutte.

De heeren *Luzac*, *van Heeckeren*, *van Nes* en *Kniphorst* hebben zich tegen dit ontwerp verklaard, op grond, dat, huns inziens, voor elk geval van onteigening ook eene bijzondere wet diende te worden vastgesteld. Naar hun oordeel moest aan de woorden van artikel 162 der grondwet deze en geene andere uitlegging worden gegeven. Zij konden niet aannemen, dat, wanneer dat artikel als algemeenen regel vaststelde dat ieder ingezeten wordt gehandhaafd bij het vreedzaam bezit en genot zijner eigendommen, men aan den verderen inhoud van dit artikel eene uitlegging zou geven, volgens welke die bezittingen en eigendommen voor altijd wierden bedreigd, het zwaard van *Damocles* daarover wierd opgeheven, en niemand meer in het rustig en vreedzaam genot zijner eigendommen en bezittingen zou worden gesteld. De heer *Luzac*, die dit gevoelen in het breede ontvouwde, vermeende, dat, wanneer men het eerste artikel van het ontwerp nalas, er geen gebouw, geen plekje gronds meer in dit rijk zou bestaan, hetwelk niet in bezit zou kunnen worden genomen. Hij kan te goeder trouw niet zien, welk groot bezwaar er in gelegen is, dat de wetgevende magt elk geval van onteigening onderzoeke en behandele. Waarom, zoo vraagt hij, zouden de plannen, teekeningen en aftrekken niet aan de wetgeving kunnen worden onderworpen? Heeft dit dan geen plaats gehad ten aanzien der droogmaking van het Haarlemmermeer, en welke schadelijke gevolgen zijn daaruit voortgevloeid? En behelst dan zelfs het ontwerp, dat nu een onderwerp van de beraadslagingen der Kamer uitmaakt, geene geheele uitvoering der onteigeningen, welke men zich voorspelt? Waarom zou het dan zoo onmogelijk wezen, in elk geval, bij eene wet te voorzien? Naarmate dit meermalen het geval werd, zou het in het vervolg niet zeer veel moeite kosten, wetten op dit stuk vast te stellen, en zou dit niet zoo veel van den kostbaren tijd van de leden der Kamer vorderen. Bedenkt men daarbij, dat de grondwet verlangt dat er alleen onteigening ten algemeenen nutte, dat wil zeggen, uit algemeene noodzakelijkheid, plaats hebbe, — dan blijft het de vraag, of dit wel zoo dikwerf het geval kan wezen, en of de wetgevende Kamers dan niet jaarlijks geregeld hare bijeenkomsten houden? Hij ziet in de vaststelling der bepaling, welke hij op het oog heeft, eenen grooten waarborg voor de ingezetenen; hij vermeent, dat de voorzigtigheid gebiedt daartoe over te gaan. Eene uitbreiding der koninklijke magt te dezen beschouwt hij als strijdig met de bedoelingen, den geest en den letter der grondwet. Het bevreemdt hem dat men die weg niet gevolgd heeft, dien men in Engeland steeds in het oog houdt. Men had slechts te leeren gehad, op welke wijze zulke zaken in dat rijk behandeld worden. Zelfs in Frankrijk, alwaar men, wat men er ook van zegge, steeds de keizerlijke denkbeelden wil volgen, is altijd een doelmatig onderscheid gemaakt. Hij kan het niet gelooven, dat de Napoleontische wet van 1810, op het stuk der onteigeningen, bij de redactie van art 162 der grondwet op den voorgrond zou hebben gestaan. Ook toont het geachte lid aan, dat niet alle mogelijke gevallen, waarin onteigening moet plaats vinden, bij ééne wet kunnen worden voorzien. In allen gevalle vermeent hij, dat, bij het gemis eener authentieke interpretatie van art. 162, het nooit te bewijzen is, dat zijn gevoelen niet het ware is. Hij hoopt, dat de Kamer, zoo in dit als in andere opzigten, tot de zuivere bedoelingen der grondwet zal terugkeeren; ten slotte doet hij zien, dat de voordragt in allen gevalle onvolledig blijven zal, en dat er altijd na deze wetten zullen gevorderd worden, om in alle mogelijke omstandigheden te voorzien.

De heer *van Nes* kan het rustig bezit van zijnen eigendom niet afhankelijk maken van een ministerieel besluit. Hij gelooft, dat het ontwerp niet aan het voorschrift der grondwet voldoet, daar het wel vier cathegoriën behelst, maar geene bepaalde gevallen omschrijft. Hij erkent, dat ons verkiezingsstelsel groote verbeteringen behoeft, en dat het een groote misslag is, dat de provinciale staten alleen de leden der Tweede Kamer benoemen; hij wil gaarne toegeven, dat, uit dat oogpunt beschouwd, bij den bestaanden stand van zaken, het wenschelijk zou kunnen worden geacht, de beslissing omtrent de onteigening niet aan de Kamers, zoo als zij tegenwoordig worden zamengesteld, te onderwerpen, maar hij kan, onder dat voorwendsel, niet aan de wetgeving ontnemen, hetgene tot hare magt behoort, vooral niet daar waar het den eigendom der burgers geldt.

De heeren *van Dam van Isselt* en *Verwey Mejan* verklaarden zich almede tegen het ontwerp, en dat vooral op grond, dat bij artikel 1, § *d*, der voordragt wordt vastgesteld, dat er ook onteigening ten algemeenen nutte kan bevolen worden in geval van den aanleg, het herstel, de verbetering, de uitbreiding of de vergrooting van openbare gebouwen of werkplaatsen, van straten, grachten, pleinen, markten, burgerlijke begraafplaatsen en openbare berg- of bewaarplaatsen.

De heeren *Romme* en *Gouverneur* hebben het onraadzaam geoordeeld, dat er eene afzonderlijke wet voor elk geval van onteigening wierd vastgesteld; daartoe bestond, naar de grondwet, geene noodzakelijkheid, en het was hier te lande, waar telkens zoo vele provinciale, plaatselijke en locale belangen in aanmerking kwamen, ook niet wenschelijk. De heer *Romme* deinsde voor alle uitbreiding van magt der Tweede Kamer terug, nu het regt tot ontbinding der Kamer in ons staatsregt niet is opgenomen. Intusschen zien zij zich verpligt tegen het ontwerp te stemmen, omdat zij de bepaling van artikel 21 daarvan voor ongrondwettig houden. Dat artikel toch stelt vast, dat de wet niet toepasselijk is op gevallen van oorlog, brand of watersnood, welke de onverwijlde inbezitneming van eenig bijzonder eigendom mogten vorderen, onverminderd het regt tot schadevergoeding, indien daartoe termen bestaan. Zij vermeenden, dat deze bepaling, vooral voor de grensbewoners, groote moeijelijkheden kan doen ontstaan, en dat zoodanige onverwijlde inbezitstelling bij eene afzonderlijke wet diende te worden geregeld. Het deed hun leed, dat het gemeen overleg, hetwelk in den laatsten tijd weder zulke goede vruchten heeft opgeleverd, niet heeft kunnen bewerken, dat dit artikel uit de voordragt gelaten of door doeltreffende bepalingen vervangen is.

De heeren *van der Gronden* en *Snouck Hurgronje* zijn het, wat het hoofdbeginsel betreft, met de twee vorige sprekers eens, doch maken eenige aanmerkingen op de bijzondere deelen der voordragt, waaromtrent zij de nadere inlichtingen der ministers zullen afwachten, alvorens hunne stem te bepalen. De heer *Snouck Hurgronje* vraagt eenige inlichting, waaruit hem zou blijken, of de voordragt ook onvolledig is, en of het daarin ontbrekende ook bij verdere wetten zou dienen aangevuld te worden.

De heeren *Luyben*, *de Man*, *van Rechteren*, *van Panhuys* en *Bruce* hebben zich voor het ontwerp verklaard, en de gevoelens der leden, die daartegen gestemd zijn, bestreden. Zij vermeenen dat er, door de vaststelling van dit ontwerp, aan het verlangen, de bedoeling en den geest van art. 162 der grondwet zal worden voldaan. Zij gelooven, dat er te minder zwarigheid kan bestaan om de bepaling, dat er noodzakelijkheid tot onteigening ten algemeenen nutte bestaat, aan den koning over te laten, daar de ministeriële verantwoordelijkheid in dit rijk thans daargesteld is, en de minister alzoo verantwoordelijk blijft voor het besluit tot onteigening, hetwelk hij den koning mogt voorstellen en mede onderteekenen zou. Zij geloofden, dat de koning zich op het juiste standpunt bevindt, om te kunnen oordeelen, of een werk van algemeen nut zij, en of er alzoo onteigening behoort plaats te hebben. Zij meenen, dat de Kamer niet bij magte is, om zoodanige inlichtingen te bekomen, welke tot eene juiste beoordeeling van het werk en der noodzakelijkheid zouden kunnen strekken. Zij vreezen, dat daardoor een kostbare tijd nutteloos zou verspild worden, ja zelfs, dat daardoor de noodzakelijkste werken dikwerf zouden worden afgestemd of de uitvoering daarvan vertraagd. De heer *de Man* heeft inzonderheid de bedoelingen der woorden van art. 162 der grondwet nagegaan en deze aan de voordragt getoetst. Hij meent, dat, door een ander stelsel, dan in het ontwerp vervat was, aan te nemen, de Tweede Kamer in een besturend ligchaam zou ontaarden. Ten gevolge van het grondwettige regt van initiatief, dat haar toekomt, zou zij dan ook wel groote werken kunnen voorstellen en de uitvoering daarvan doordringen, al ware het dan ook door eene verwerping van subsidiën.

Vele dezer sprekers hebben voorts doen zien, dat het ontwerp groote verbeteringen behelsde, dat daardoor een onderwerp zou worden geregeld, dat reeds al te lang onbeslist is gelaten; dat men het met dankbaarheid zou ontvangen, en dat daardoor groote werken, die in den laatsten tijd ondernomen zijn, met ijver kunnen worden voortgezet. De heer *van Panhuys* merkte daarbij nog op, dat de voordragt zeer veel goeds bevatte; dat deze aanmerkelijk beter was dan de wet van 1810, en dat volgens deze, de hut van den dagglooner zoowel als de

woning van den rijke zal kunnen worden aangetast, wanneer het algemeen belang dit mogt vorderen.

De heer *Bruce* verklaart, dat de grondwet, in art. 162, drie onderscheiden voorzorgen heeft genomen, als: 1°. dat de onteigening alleen mag plaats hebben ten algemeenen nutte; 2°. dat de gevallen, waarin en de wijze waarop dit kan geschieden, bij de wet moeten bepaald zijn, en 3°. dat dit niet anders kan geschieden dan tegen behoorlijke schadevergoeding, vooraf te bepalen. Hij gelooft, dat bij dit ontwerp deze voorzorgen in het oog gehouden worden. Ook hij gelooft, dat het allezins wenschelijk is, dat de koning beslist, of er onteigening ten algemeenen nutte moet plaats hebben; de koning is beter dan iemand in staat, om de noodzakelijkheid daarvan te beoordeelen; de Staten-Generaal bezitten daartoe geen middel. Als voorbeeld daarvan brengt hij bij de laatst verworpen voordragt van wet nopens de kantonale verdeeling van het hertogdom Limburg, waarbij de Kamer alleen op de inlichtingen der drie afgevaardigden uit Limburg is moeten afgaan, zonder dat haar plaatselijke belangen of wenschen bekend waren. Hij vreest voor geen misbruik van gezag. De regter is altijd daar, om de onteigening te weigeren, wanneer deze niet met de bepalingen der wet overeenstemt. Hij gelooft zelfs, dat het eene schending der grondwet zou zijn, indien men in elk geval eene wet zou daarstellen. Hij vermeent, dat, door de aanneming van dit ontwerp, een gewenschte en vereischte spoed in de behandeling der onteigening zal worden bevorderd, dat er genoegzame waarborgen voor den ingezeten, billijke schadeloosstelling voor den burger en zekerheid tegen willekeur zullen worden daargesteld.

Zijn Exc. de minister van justitie heeft het ontwerp verdedigd, en daarbij doen zien, dat het regt tot onteigening, van de oudste tijden af, als een regt aan het gezag toekomende is beschouwd geworden. Zijn. Exc. beriep zich daarbij op hetgene *Hugo de Groot*, in zijn beroemd werk over de Hollandsche regtsgeleerdheid, over den eigendom der burgers heeft aangevoerd. Het is er dus ver af, dat het onderwerp der onteigening een onderwerp is dat in Nederland geheel vreemd is. Neen, het regt tot onteigening heeft altijd een bestanddeel van het oud Hollandsch en Geldersch regt uitgemaakt. Zijne Exc. deed opmerken, dat dan ook 27 jaren lang de onteigening ten algemeene nutte is uitgesproken ten gevolge van koninklijke besluiten, zonder dat die wijze van handelen als ongrondwettig werd beschouwd. Trouwens door de vaststelling van dat beginsel in art. 649 van het burgerlijk wetboek zouden de Kamers zich evenzeer aan die ongrondwettige handeling hebben schuldig gemaakt. Zijne Exc. vond het zeer opmerkelijk, dat er bij de beraadslagingen in 1825, over een ontwerp nopens de onteigening gehouden, over dit vraagstuk geen enkel woord gesproken is; te meer opmerkelijk, omdat zich destijds zoo menig lid in de vergadering bevond, dat door uiterste vrijzinnigheid gedreven werd; dat niets goedkeurde wat de regering deed, of wat van haar kwam; dat er steeds op uit was, om de regering te bemoeijelijken. Er werd toen, nopens het punt, waaromtrent nu verschil bestaat, volstrekt geene aanmerking gemaakt. De toen voorgestelde wet werd destijds verworpen, omdat men het nopens twee hoofdbeginselen, die in de wet waren opgenomen, niet eens was: 1°. men hield de dadelijke inbezitstelling voor onaannemelijk, en 2°. men kon het onbepaald uitstellen der betaling niet goedkeuren. Bij de vervaardiging der grondwet van 1814 werd er, nopens dit onderwerp, niet gedacht. Men hechtte toen niet aan dergelijke subtiliteiten. Men trachtte alleen een middelpunt van gezag voor den souvereinen vorst te vinden. Het doel was slechts eene algemeene schets vast te stellen, die, naar mate der omstandigheden, tot ontwikkeling zou kunnen worden gebragt. Zijne Exc. deelde ook mede, hoe in 1814 dat artikel 226 in de grondwet is gekomen. Hij vermeende, dat de bedoeling der grondwet is, dat eene algemeene wet worde vastgesteld. Zijne Exc. beantwoordde een paar aanmerkingen, op het ontwerp gemaakt. Wat art. 21 aangaat, dit is noodzakelijk; het doet zien dat de onteigeningen, welke in dat artikel worden bedoeld, niet kunnen plaats hebben op gelijke wijze als de overige onteigeningen, in art. 1 der voordragt vermeld. Ten slotte zeide Z. Exc., dat het ontwerp verre de voorkeur verdient boven de thans gevolgd wordende wet des jaars 1810.

De directeur-generaal van oorlog betoogde de noodzakelijkheid van artikel 21. Juist in oorlogstijd zijn de burgerlijke en militaire overheden te zeer onderscheiden in belangen en inzigten, dan dat er voor zoodanige onteigening geene bijzondere voorzieningen zouden gevorderd worden.

Tot stemming overgegaan zijnde, is het ontwerp aangenomen met eene meerderheid van 37 tegen 16 stemmen.

Tegen hebben gestemd: de heeren *Romme*, *Gouverneur*, *Verwey-Mejan*, *van Beeckeren*, *Luzac*, *Kniphorst*, *van Nes*, *van der Gronden*, *Gockinga*, *Wijnaendts*, *Warin*, *van Golsteyn*, *van Heloma*, *Huydecoper*, *van Nagell* en *van Dam van Isselt.*

Daarna wordt de vergadering tot nadere bijeenroeping gescheiden. — Voor het oogenblik zijn er geene werkzaamheden meer te verrigten.

's Gravenhage, *28 mei.* Door Z M. is bepaald, dat er bij het leger een groote staf zal worden ingesteld, en dezelve bestaan zal uit: 1°. de veld-maarschalken; 2°. de inspecteurs-generaal der infanterie en kavallerie; 3°. zoodanige andere groote waardigheden, als in tijd en wijle zullen worden daargesteld; 4°. de adjudanten, ordonnans- en andere officieren, bij Z. M. en HH. KK. HH. de prinsen dienstdoende.

§ *Utrecht*, *27 mei.* »Daar ik, bij het einde van een vorig artikel, beloofde, nader daarop terug te komen, zoo wil ik de geëerde lezers niet langer daarnaar doen uitzien; te meer, daar ik de goedkeuring van het voorgedragene vernam, en er geene stem van weerspraak is opgekomen.

Ik zeide toen, dat, op den avond van de verschijning der nieuw geordenden, velen bleek van spijt werden, omdat zij op deze onderscheiding hadden gerekend. Onmiskenbaar is het, dat dusdanig eene misrekening hoogst gevoelig is, en dat degenen, die als ouder in een collegie zich bevindende, daarvoor hoogst gevoelig moeten zijn; want de decoratie schijnt niet meer om de verdiensten van eenen persoon gegeven te worden, maar, als het ware, aan den ouderdom van rang te zijn verbonden; derhalve, als de oudste gepasseerd wordt, zoo is de schijn, dat er iets aan hapert, hetwelk verhindert dat het oudste lid begiftigd wordt.

Op deze wijze zich niet onder de leeuwen-ridders te bevinden, is gewis hoogst onaangenaam; maar wel hoogst gevoelig moet het wezen, wanneer men alle aanspraak heeft om een onderscheidings-teeken te ontvangen, een ieder u zulks toezegt, en speciaal op het dejeuné van den gouverneur te worden uitgenoodigd, met ter zijde stelling zelfs van den voorzitter van dat collegie, omdat hij gedecoreerd was; zoodat men door deze uitnoodiging konde begrijpen, dat dezelve geschiedde, om op het dejeuné begiftigd te worden, en alsdan met een ledig knoopsgat te vertrekken. Deze handelwijze moge hoogst onaangenaam zijn, maar het zal op hem vooral geen den minsten invloed hebben, wiens groote verdiensten algemeen bekend zijn, en die door zijne vroegere aan den lande bewezene diensten algemeene achting heeft verworven en door zijnen onvermoeiden arbeid voortdurend erlangt; de algemeene achting wordt door geene gunst verkregen, en is van meer waarde dan 's vorsten gunst.

Bij de belooning voor lang bewezene diensten hadden wij voorzeker ook gaarne den chef van algemeene zaken bij het gouvernement van Utrecht gezien; een man, die onder vijf verschillende gouverneurs altijd zijne uitgebreide werkzaamheden met onvermoeiden ijver, kunde en regtschapenheid, tot voldoening van al zijne chefs heeft verrigt, en reeds vroeger tot dusdanig eene belooning moet zijn voorgedragen.

De eereboog, in aller haast daargesteld, heeft de goedkeuring van hen, die niets beters kenden, erlangd; zij kon dan ook niet in de schaduw van dien van 's Hertogenbosch staan, aan welker daarstelling men dan ook bij tijds bedacht en er eenige maanden aan werkzaam is geweest; verwondering baarde het intusschen, dat de Utrechtsche boog niet is verlicht geweest: bij de vele gedane kosten waren deze gewis niet ongepast geweest en zou aller goedkeuring weggedragen hebben; — of zou men er niet bij tijds om gedacht hebben?

Van ter zijde heb ik vernomen — en ik heb alle reden om daaraan geloof te slaan, — dat de onnadenkendheid om den ontvangst van Zijne Majesteit behoorlijk voor te bereiden, zoo groot is geweest, dat men zelfs niet gedacht heeft, dat de koning bij het diné in de vestibule van het stadhuis zou zitten, en er geen stoel, waardig om door den koning bezeten te worden, te vinden was.

Des zaturdags voor des konings komst, zond men overal henen om eenen prachtstoel te verkrijgen en geen prijs scheen te duur, om dusdanig meubel meester te worden. Nu verneemt men, dat er een overschoone stoel bij eenen inwoner dezer stad is; een schrijnwerker vraagt om denzelven, men weigert hem aan den schrijnwerker, terwijl men daarbij voegt, indien het stedelijk bestuur er prijs op stelt, om dezen stoel door den koning te doen gebruiken, dan is zulks tot hare dienst; maar dat zij welstaanshalve daarom zelve kan vragen. Nadat de stedelijke regering deze les van wellevendheid ontvangen had, heeft zij, na te vergeefs elders hulp gezocht te hebben, door twee leden van den raad om dezen stoel bij mevrouw... laten vragen, die hun dit gereedelijk toestond. Nu zoude men verwacht hebben, dat de regering der stad mevrouw... voor deze dienst was erkentelijk geweest. Den tweeden dag, evenwel, na het vertrek des konings, wordt de stoel door een' schrijnwerkers-jongen in den gang teruggebragt.

Wanneer ik deze daadzaken niet uit den mond als het ware van de eigenaresse van dezen stoel had vernomen, ik zou zulks niet gelooven, daar dan toch de koning zelf, wanneer men hem eene dienst bewijst, daarvoor zijnen dank betuigt, te meer, wanneer eene vrouw deze welwillendheid heeft. De burgemeester zal dit toch niet beneden zich geacht hebben? want dan zouden wij moeten vragen, waar deze eigenaardige fatsoenlijkheid wordt geleerd? Een particulier dusdanig tegen een ander handelende, zoo zoude men misschien *kunnen* zeggen: *van dien man* is niets beters te wachten; hij is veelligt aan het hof van *Jan Vlegel* opgevoed.

En hiermede stap ik van deze feestviering af, maar moet toch ten slotte nog opmerken, dat niet onaardig en zeer juist de uitdrukking is van den Edel Achtbaren heer burgemeester in zijne dankzegging aan de goede ingezetenen van Utrecht, na 's konings komst. Hij zegt daarin: »Gijlieden hebt dit voorregt weten te waarde»ren door uwe gevoelens van eerbied en liefde — welke »Ulieden bezielt — op de ondubbelzinnigste en meest »gepaste wijze aan den dag te leggen."

Gewis heer burgemeester, gij schijnt de gevoelens van Utrechts ingezetenen goed begrepen te hebben, maar gij keurt tevens goed de geestdrift, die bij den ontvangst van Z. M heeft outbroken, door te zeggen: gijlieden hebt gewaardeerd — dat is, naar waarde geschat; en daar er geene toejuiching was, zoo was toch de waarde van eerbied en liefde, die Utrechts ingezetenen betoond hebben, zeer gering en dus op hare juiste waarde."

Arnhem, *29 mei.* Heden morgen ontvangen berigten melden, dat Zr. Ms. komst naar herwaarts éénen dag verschoven is; en hoogstdesselfs plegtige intogt alzoo op aanstaanden donderdag zal plaats hebben.

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, nader door mijnheer den staatsraad gouverneur dezer provincie geïnformeerd wordende, dat Z. M. de koning *niet op woensdag den 2den juni, maar* op DONDERDAG DEN 3den JUNI, des avonds zal aankomen, en den volgenden dag binnen deze stad verblijf houden; waardoor dan ook de algemeene illuminatie tot op vrijdag 4 juni verschoven wordt;

Zoo haasten zich Burgemeester en Wethouderen zulks bij deze ter kennis van de ingezetenen te brengen.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, den 29sten mei 1841.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 21 tot en met 28 mei.

Gehuwd: A. Markus met H. Geist. — J. Sent met E. Rensink. — F. Rikkers met A. Pitlo.

Bevallen: G. Willemsen, geb. van de Pavert. D. — C Mozes, geb de Vries, Z. — E. Jansen, geb. Schut, Z. — W. C. van Doorn, geb. Gerritsen, Z. — A. E. M. Vermeer, geb. Geertsema, D. — J. van Duuren, geb. Kalsterman, D. — M. Peters, geb. van den Heuvel, D. — M. C. Gerritsen, geb. Scheers, D. — C. O. G. Brouwer, geb. Beijerinck, D. — C. van Erkel, geb. Mulder, Z. — J. Gerritsen, geb. Wouters, D. — T. Imhof, geb. Heusman, D. — H Gevers, geb. Jansen, D. — J. E. Thomassen, geb. Kersten, D. — E. Knuvelder, geb. Hölzer, Z.

Overleden: C. M. Koppendraijer, 9 m. — J. Reinders, 3 j. — H. G. Dubbelt, 5 m. — Doodgeb. Z. van C. Keck en J. H. Mertz. — J. J. B. Gamelkoorn, 1 j. 6 m. — C. Stoltenberg, 7 j. 6 m. — J. J. Bollebakker, 1 w.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: H. Olislagers met W. T. Brands. — R. Engeler met E. Schrievers. — W. Meulepas met M. van Oirschot. — G. Gisberts met C. Otten.

Bevallen: C. Waldthodt, geb. Bosman, D. — B. Steer, geb. Kersten, Z. — M. Mulder, geb. Hellegers, D. — H. Buggels, geb. van Es, Z. — M. Ruardt, geb. van Rumbach, D. — S. K. Giovanini, geb. Juweel, Z. — S. Hermse, geb. Verberck, D. — T. Wienen, geb. Overkamp, Z. — J. Wesenaar, geb. Laven Z. — J. G. Jansen, geb. Jansen, D. — M. A. du Pont, geb. Smit, Z. — J. Peters, geb. Krijnen, Z. — M. Steenkist, geb. Benda, Z. — M. E. Riveaux, geb. Reggers, Z.

Overleden: A. F. Fischer, 84 j. — C. J. van Verssen, geb. Plamont, 45 j. — J. P. Kramwinckel, 4 j. — A. M. Holterman, 73 j. — A. Hoefnagels, 89 j. — G. Beek, 6 m. — M. Willems, geb. Paauwels, 45 j. — G. Scheers, 7 m.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: F. W. Struben met F. M. Gallée.

Bevallen: M. C. Wijnveldt, geb. Rube, D. — H. B. Korsten, geb. van Schägen, Z. — J. Kersten, geb. Mentink, D. — M. H. van Dijksboorn, geb. van Esseveldt, Z.

Overledene J. de Lange, 83 j. — J. J. Harmsen, 10 j. — J. van Rijn, 43 j. — J. Peters, wed. Klingspaan, 59 j. — R. Hortink, wed. G. J. Beusekamp, 60 j. — Doodgeb. Z. van Z. Arendshorst en J. Kroon. — Doodgeb. Z. van J. W. Steenkamp en M. W. Derksen.

TE TIEL:

Gehuwd: A. Jansen met J. Pijselman. — P. Bouman met L. F. Bosveld.

Bevallen: A. Stap, geb. Feris, D. — A. van Kessel, geb. Reuvers, *twee* Z.

Overleden: J. van Kuijk, 21½ j. — C. P. L. Elberg, 13 j.

Advertentiën.

Heden overleed, na eene kortstondige ziekte, de Heer JAN DE RIDDER, in leven *Rentmeester van Amerongen en Middachten*, in den ouderdom van ruim zeven en zeventig jaren, diep betreurd door zijne betrekkingen en vele vrienden.

AMERONGEN, den 27sten Mei 1841.

F. DE RIDDER, Jz. Executeur Testamentair.

†§† De AGENT VAN HET DOMEIN TE *ZUTPHEN* brengt, bij deze, ter kennisse aan de belanghebbenden, dat alle DOMANIALE ERFPACHTEN, RENTEN, CIJNSEN, TIJNZEN, UITGANGEN, LEGSCHATTEN, en alle andere dergelijke JAARLIJKSCHE PRAESTATIëN, welke in geld bepaald zijnde in geld betaald, of in Natura verschuldigd zijnde, in Natura geleverd of naar Marktprijzen gekweten worden, eerlang in OPENBARE VEILING zullen worden gebragt; doch dat, ten einde de Debiteuren in de gelegenheid te stellen om dezelven voor het tijdstip der veiling af te koopen, het hun is toegestaan om zich alle dagen, uitgezonderd des Zondags, bij hem aan te melden om dien afkoop te doen in voege zulks bij de ergane publicatiën is voorgeschreven.

De Agent voornoemd,
(Get.) *J. VAN LAMSWEERDE.*

††† Degenen, welke verlangen mede te dingen naar de betrekking van OPZIENER DER GEBOUWEN EN WEGEN te *APELDOORN*, waaraan eene bezoldiging van *f* 150 is verbonden, (latende de minder uitgebreide kring der werkzaamheden toe, om, des verkiezende, nog andere bezigheden te verrigten) worden verzocht zich vóór of op den 15den Junij eerstkomende, met overlegging der noodige bewijzen van Bouwkundige Kennis en goed gedrag, tot het Gemeentebestuur aldaar, in persoon of met vrachtvrije brieven, te wenden.

††† Tot narigt van de belanghebbenden strekt, dat de KAMER VAN OPPERTOEZIGT DER NOTARISSEN *in het Arrondissement Arnhem*, voor het loopende dienstjaar, is tezamengesteld, als volgt:

Mr. H. B. VAN DAALEN . . . . . . *President.*
G. PLIESTER . . . . *Syndic.*
Mr. G. VAN EEK . . . . *Rapporteur.*
L. H. N. BOSCH VAN ROSENTHAL . . . *Thesaurier.*
J. C. FISCHER, ... } *Gewone Leden.*
D. DE KRUIJFF, ... }
Mr. J. NIJHOFF, ... *Secretaris.*

Terwijl de 4 gewone vergaderingen, voor dat dienstjaar, zijn vastgesteld, op Vrijdag den 2den Julij, en Dingsdag den 5den October 1841, en Zaturdagen den 8sten Januarij en den 2den April 1842. Allen des voormiddags ten 11 uur, op een der bovenvertrekken van het *Paleis van Justitie*, te *Arnhem*.

Ter Ordonnantie van de Kamer,
J. NIJHOFF,
Secretaris.

VERKOOPING

VAN EENE AANZIENLIJKE

BOUWPLAATS.

Op den 2den *Junij eerstkomende*, des *morgens ten elf ure*, zal in de Herberg *de Valk*, te *Vaassen*, ten overstaan van den aldaar residerenden Notaris *VAN DIELEN*, de finale toewijzing plaats hebben van een geextendeerd ERVE, genaamd *Bosgoed* of *Berkenveld*, gelegen in het *Broekland*, in het gemeente *Apeldoorn*; bestaande in:

Een hecht BOERENHUIS en verder GETIMMER, benevens 33 Bunders, 25 Roeden en 90 Ellen TUIN-, BOUW-, HOOI-, en WEILAND en BOSCHGROND, waaronder 3 Bunders goed onderhouden EIKENAKKERMAASHOUT. — Het gemelde goed is op den 19den dezer ingezet, en staat met de laatste hooging op . . . . . . *f* 9000.

Hetzelve kan aanvaard worden den 1sten December dezes jaars.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten Kantore van den voornoemden Notaris te *Vaassen*.

OPENBARE VEILING

VAN

een weldoortimmerd HEEREN-HUIS en ERVE, onlangs voor een groot gedeelte vernieuwd en op eenen der aanzienlijkste standen, naast het Raadhuis, te *Deventer*, in de Polstraat, gelegen; gemerkt F 1373, bestaande in *drie* ruime BENEDEN-KAMERS en *een* KABINETJE, *vijf* BOVEN-KAMERS en *drie* KABINETJES, MANGELKAMER, KEUKEN met REGEN- en WELWATERSPOMP, WASCHHUISJE, ZOLDERS en *watervrije* KELDERS, met eenen TUIN achter het Huis.

Waarvan de voorloopige toewijzing door den Notaris Mr. *H. W. VAN MARLE* zal worden gehouden te *Deventer*, ten huize van *J. DUIJM*, op Zaturdag den 12den Junij 1841, des avonds ten *acht* ure, en de uiterlijke *veertien* dagen daarna. —

Dit Huis zal op Vrijdag en Zaturdag vóór de inzate en den toeslag, van des voormiddags 10 tot 12 en des namiddags van 3 tot 6 ure, bezien kunnen worden op vertooning van een Toegangkaartje, ten Kantore van opgenoemden Notaris verkrijgbaar.

††† Te *Velp*, UIT DE HAND TE KOOP OF TE HUUR, om *dadelijk te aanvaarden*; een groot en bijzonder goed onderhouden HEERENHUIS, bevattende *acht*, meest rojale, behangen en meerendeels geplafonneerde en van Stookplaatsen voorziene KAMERS, ruime ZOLDERS, DIENSTBODEN-KAMERS, KEUKEN, KELDER, WEL- en REGENWATERSPOMP, afzonderlijk staande KOETSHUIS, met uitgestrekte TUINEN; alles bij en aan den anderen staande en gelegen midden in het Dorp *Velp*, aan den straatweg. — Nader informatie, met vrachtvrije brieven of in persoon, te bekomen, bij den Notaris *VON ROSENTHAL*, of in het *Heeren-Logement*, te *Velp*.

††† De schuldeischers van den faillieten boedel *T. H. GRESNICH*, te *Arnhem*, worden opgeroepen om de rekening en verantwoording van dien boedel aan te hooren, welke op Dingsdag den 22sten Junij eerstkomende, des namiddags ten een ure, door den Ondergeteekenden, ten overstaan van den Heer Regter-Commissaris, in een der localen van het Paleis van Justitie te *Arnhem* zal worden afgelegd.

Arnhem, den 28sten Mei 1841.

G. EVERTS, PPz.
Curator in voornoemd faillissement.

LEES HIER!

De Ondergeteekende, wonende te *Arnhem*, in de Rijnstraat, Wijk C. N°. 2, verwittigt door deze het geëerde publiek, dat hij zijne affaire zal beginnen met den aanvang der aanstaande maand Junij. Zijne affaire zal daarin bestaan, om alle KLEEDINGSTUKKEN, hoe ook genaamd, van welke stof of kwaliteit, hetzij Zijden, Wollen of Linnen, hoe wankleurig ook, hunnen VROEGEREN LUISTER weder te geven. Ook DRUKT hij Katoenen en Mouselins de Laine, zoo wel met gekleurde dessins, als voor heelen of halven Rouw. Verft, wascht en geeft door de pers aan Behangsels en Meubelgordijnen haren vorigen luister terug. Ook verft hij Oranje in alle stoffen, maar hoofdzakelijk in Katoen en Linnen, bestaanbaar tegen alle weêr en wind, en merkt ten overvloede nog bijzonder aan, dat Jassen, Rokken of Broeken, ja alles wat tot der Mannen- of Vrouwen-Garderobe behoort niet behoeft losgetornd te worden.

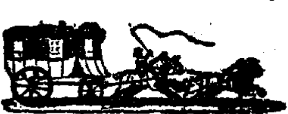
J. BREMER.

DILIGENCE-ONDERNEMING

VAN

ARNHEM NAAR NIJMEGEN,

vice versa.

De Ondergeteekende, aangespoord door den algemeenen bijval, welke zijne, sedert jaren bestaande Diligence Onderneming van *Arnhem* naar *Nijmegen*, in correspondentie met de Stoombooten *Willem de Eerste* en de *Koningin der Nederlanden*, steeds mag ondervinden, heeft, tot meerder gemak van het reizend publiek, en na bekomene autorisatie, besloten, deze Dienst te verdubbelen.

Ten dien einde, zijn de uren van vertrek bepaald, van af den 1sten Junij, als volgt:

Van *Arnhem* naar *Nijmegen*, des voormiddags ten 8 ure.
» » » » namiddags » 4 »
» *Nijmegen* naar *Arnhem*, » voormiddags » 6 »
» » » » namiddags na aankomst der bovengemelde Stoombooten.

De Kantoren zijn thans;

Te *Nijmegen* bij *G. HENDRIKS*, Logement *de Star*, in de Hezelstraat, *in plaats* van bij DERKSEN op de *Lage Markt*, en

Te *Arnhem*, bij den Ondernemer, Logement *het Veldhoen*.

D. BRONKHORST.

Buitengewone Table d' Hôte,

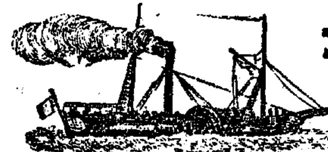
op Vrijdag den 4den Junij, in de groote Tuinzaal van het Logement *het Zwijnshoofd*, des namiddags ten 3 ure; bij welke gelegenheid zich eene LUISTERRIJKE MUZIJK *gratis* zal doen hooren.

DES AVONDS

ILLUMINATIE in den Tuin en GROOTE HARMONIE-MUZIJK in dezelfde Zaal, uit te voeren door de, met bijzonderen lof bekende *Musici van het 17de Pruissische Infanterie-Regiment*, onder leiding van den uitstekenden Kapelmeester, den Heer *FISCHER*.

Entrée 50 Cents de persoon.

Voor alle mogelijke VERVERSCHINGEN en GOEDE WIJNEN zal gezorgd worden.

RIJN EN IJSSEL-STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ

Dienstregeling voor de maanden April, Mei, Junij, Julij, Augustus & September 1841.

Van *Amsterdam* naar *Kampen*, behalve Dingsdags, dagelijks des morgens ten 6 ure.

Van *Kampen* naar *Amsterdam*, behalve Dingsdags, dagelijks des namiddags ten 3 ure.

Van *Amsterdam* naar *Arnhem* en *Keulen*, Maandags, Donderdags en Zaturdags des morgens ten 6 ure.

Van *Kampen* naar *Arnhem* en *Keulen*, Maandags, Donderdags en Zaturdags des morgens omstreeks 12 uur.

Van *Arnhem* naar *Keulen*, Zondags, Dingsdags en Vrijdags des morgens ten 6 ure

Van *Keulen* naar *Arnhem* en *Amsterdam*, Dingsdags, Donderdags en Zaturdags des morgens ten 6 ure.

Van *Arnhem* naar *Kampen* en *Amsterdam*, Zondags, Woensdags en Vrijdags des morgens ten 5 ure.

In correspondentie met diligence-diensten van *Kampen* over *Zwolle* naar *Groningen*, *Almelo*, *Oldenzaal*, *Bentheim*, *Enschedé* & *Munster*, en van *Amsterdam* over *Haarlem*, *'s Hage* en *Delft* naar *Rotterdam*, breeder omschreven bij affichen.

Nadere informatiën aan de Kantoren van Heeren Agenten der Maatschappij en aan de Kantoren der correspondeerende diligence-ondernemingen.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 29 Mei 1 El 4 Palm 7 Duim; gew. 2 Duim; gev. 0 D.

Prijs-Courant der Effecten.

VRIJDAG 28 MEI.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4½ u.
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	51 15/16		
Dito Dito . . » 5 »	99 15/16		
Uitgestelde Schuld . . » »	7/8	1 5/8	
Kansbiljetten . . . . . *f*	24 13/16		
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	90 7/8	91	90 7/8
Dito Dito . » 3½ »	74 5/8		
Handelmaatschappij . » 4½ »	165 1/4	165 3/8	165 1/4 à 3/8
Nieuwe Dito . . . » 4½ »			
Nieuwe Dito 1837 . » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	97 5/16	97 3/8	97 3/8
Spoorweg Haarlem . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » 4½ »	94 1/2		
FRANKR. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	22	22 1/16	22
Dito onbep. stukk. . » 5 »			
Passive . . . . »			
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H. & C.* 1798, 1816. » 5 »	104 3/8	104 1/2	
Dito 1828, 1829 . . » 5 »			
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	97 3/4		
Oblig. bij *Hope* . . . » 4 »	87 1/8		
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »	68 3/4		
Certific. van dito. . . » 6 »	68 5/8		
POLEN. Aandeel. a fl 300 » *f*			
Dito a fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » *f*			
Dito à fl 250 . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »	105 7/16	105 1/2	
Dito . . . . » 3 »			
Dito . . . . » 2½ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	71 1/2		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.